

پوهنوال داکتر اسدالله حیدری

افتخار دارم یکی از شخصیت های هوشمند و دانشمند مین، جناب پوهنوال داکتر اسدالله حیدری را که کارها و خدمات حرفوی و فرهنگی شایسته و ارزشمندی را در طول زندگی پر بار خود برای آموزش نسل جوان در داخل و خارج از کشور انجام داده به هم مینان گرامی معرفی نمایم.

داکتر اسدالله حیدری فرزند مرحوم حاجی محمد حیدرخان الکوزی، باشندده اصلی آببازک ولایت لوگر، در ماه عقرب ۱۳۱۶ خورشیدی در چنداول شهر کابل چشم به جهان هستی گشود. تحصیلات دوره متوسطه را در لیسه عالی نجات و ثانوی را در لیسه تخنیک ثانوی کابل به اتمام رسانیده شامل دانشکده انجیری دانشگاه کابل شد. در سال ۱۳۴۱ با درجه اول فارغ و شامل کادر علمی همان دانشکده گردید. موصوف برای مدت پانزده سال، در پولی تخنیک کابل و دانشکده انجیری دانشگاه ننگرهار در رشته های ساختمان های صنعتی و مدنی، سرک سازی و بند و انهار تدریس نمود.

در سال ۱۹۸۵ مانند هزاران هم وطن آواره ما، مجبور به ترک دیار آبایی خود گردید. پس از یک سال اقامت در پاکستان، بتاريخ ۱۶ جولای ۱۹۸۶، به استرالیا پناهنده شد. تا کنون در شهر سدنی با خانواده معزز خود زندگی می کند. جناب حیدری متأهل بوده دارای سه دختر، سه پسر و بیست نوه میباشد.

پیش از مهاجرت از مین، ۲۵ اثر علمی در رشته تحصیلی و حرفوی خود برای دانش آموزان و علاقمندان نگاشته که از جمله هفت اثر آن در اتحاد شوروی سابق به نشر رسیده است.

در هنگام اقامت در سدنی پیوسته مصروف فعالیت های فرهنگی اجتماعی و معرفت ارزش های اسلامی و انسانی، عاری از هرگونه افراط گرایی برای جوانان مهاجر، با حفظ احترام به عقاید سایر باشندگان در کشور چند فرهنگی استرالیا بوده است. خدمات روشنگریش، برای تنویر جوانان در راستای درک مفهوم زیست باهمی، حیاتی و ارزشمند است. او یکی از بنیان گذاران انجمن فرهنگی و اسلامی المهدی (عج) در سال 1994 در سدنی می باشد. در سال ۱۹۹۸ مسجد بزرگ اسلامی المهدی را در کامپلتن سدنی رسماً افتتاح کرد و برای یک دهه ریاست انجمن فرهنگی المهدی را عهده دار بود. در مدت اقامت در سدنی به تعداد بیست عنوان کتاب اسلامی فرهنگی، اخلاقی و تجوید قران کریم برای جوانان و کمیته فرهنگی افغانستانی های مقیم خارج نگاشتند.

داکتراسدالله حیدری مصروف تدریس قرآن عظیم الشان و تجوید برای مهاجرین، اعم از ذکور و اناث بوده است.

قابل یادمانی است که جناب حیدری بر اساس میهن دوستی و بانظر داشت و جیزه " حب الوطن من الایمان " در عالم دوری از میهن، پس از سن 62 سالگی بدون سابقه در شعر و ادب پارسی بالهام از عالم غیبی، عاشقانه اشعاری نغز و پر مغز را در مورد اوضاع آشفته و نکوهش دست های آلوده در چندین مجموعه به نشر رسانیده است. برای جناب حیدری عمر دراز، صحت کامل جسمی و روانی از بارگاه الهی استدعا می نمایم.

خاک وطن

دوستان ترک شما گریبکنم در غربت
کفتم کرده بخاک سیه ام بسپارید
تا که روحم ز شمیم وطنم شاد شود
قدری خاک وطنم زیر سرم بگذارید
بهر آمرزش این بنده هجران دیده
سوره حمد و دعائی نثارم دارید
بنویسید به لوح سرقبرم از من
مردم با عشق وطن، در دل خاکم دارید
چه شود، گر عزیزان زره لطف و کرم
ناز بوئی وطنم بر سرقبرم کارید
هر زمانه اگر آید، بسرتربت من
لاله بریاد شهیدان به مزارم آرید
گذرتان شود گریبسوی میهن مان
داغهای دل من قصه به مامم دارید
مادرم را بگویید من از روی نیاز
پسرت هجرتوبس دیده، دعایم دارید
در شب جمعه اگر سوره یاسین خوانید
حیدری "را طلب عفو، ز غفّارم دارید"

15/03/2011